अपांपित्त ^०नपात् &c. &c. see under अप.

अपामार्गः [अपमृज्यते व्याध्यादिरनेन इत्यपामार्गः, मृज् करणे घज् कृत्वं दीर्घश्व P III. 3. 121 Sk.] N. of a plant Achyranthes Aspera (Mar. आघाडा) largely used in medicine, washing teeth, sacrificial and other religious purposes and in incantations; अपामार्ग त्वया वयं सर्व तद्पमृज्यहे; अपामार्ग ओषधीनां स्वांसामेक इद्वशी | Av. -Comp. -क्षारतेलम्, -तैलम् N. of two medicated oils.

अपामार्जनम् Cleansing, purifying, removing (diseases, evils &c).

अपाय -यिन See under अपे.

अपार a. 1 Shoreless. —2 Boundless, unbounded, unlimited; अपारस्याप्रमेयस्य परं पारमुपाश्चित Rām. unfathomable, of great length —3 Inexhaustible, immense, great (अधिक); अपारा नो महिमा Rv. 5. 87. 6. —4 Out of reach. —5 Difficult to be crossed; difficult to be surmounted or overcome (as an enemy); रावणश्च महाशत्रुर-पारः प्रतिभाति मे । Rām. —रः An ocean; कर्णधार इनापारे भगनान्पारदर्शकः Bhāg. 1. 13. 39. —रम् 1 A kind of mental satisfaction or acquiescence; or, reverse of mental acquiescence, non-acquiescence. —2 The opposite bank of a river. —रा The earth. —पार a. Carrying over the boundless sea.

अपारक a. Unable, incompetent.

अपारवार a. Boundless; अपारवारमक्षोभ्यं गाम्भीर्यात्साग-रोपमम् Ram. 5.38.40.

अपार्ण a. [अप-अर्द्-क निपातः] 1 Distant, remote, far. -2 Near.

अपार्थ [अप-अर्थ], अपार्थक a. 1 Useless, unprofitable, worthless; सर्वमेतदपार्थ ते क्षिप्रं तो संप्रसादय Mb. -2 Meaningless, unmeaning, senseless; अपार्थ बहु भाषते Susr. -यम् Senseless or incoherent talk or argument (regarded as one of the faults of composition in rhetoric); योग्यता-सत्त्याकाङ्क्षाशून्यं वाक्यम् Gautama; पौर्वापर्यायोगादप्रतिबन्धार्थ-मपार्थकम्; cf. also Kāv. 3. 128; समुदायार्थशून्यं यत्तदपार्थमिती-ध्यते। -2 uselessness; तेषां अमो ह्यपार्थाय यदात्मा नाहतः स्वयम् Bhāg. 3. 13. 13. -ind. In vain, unprofitably; स्वयं सधमी अपि शोचन्त्यपार्थम् Bhāg. 7. 2. 37. -Comp. -करणम् advancing a false plea in a law-suit.

अपार्थिव a. Not earthly.

अपालङ्कः N. of a plant, Cassia Fistula. आरग्वध (Mar. बाहवा).

अपालम्बः Ved. The hinder part of a carriage.

अपावृ 5 P. 1 To open, lay bare or open, unveil, uncover; expose, display, reveal; (शयनम्) तस्य विश्रमर-तान्यपावृणोत् R. 19. 25. -2 To cover.

अपावृत p. p. 1 Opened, laid bare or open; राधो विश्वायु शबसे अपावृतम् Rv. 1. 57. 1. स्वर्गद्वारमपावृतम् Bg. 2. 32. —2 Covered, concealed; enclosed. —3 Free, unrestrained, self-willed.

अपादातिः f., अपादरणम् 1 Opening, laying bare or open. -2 Covering, enclosing, surrounding. -3 Concealing, hiding, screening.

surject 1 A. 1 To turn away, return, turn back; to turn away from, abstain or desist from. -2 To come to nothing. -Caus. To send back, turn back; to reject, repulse.

अपावर्तनम्, -वृत्तिः f. 1 Turning away or from, retreating, retiring; repulse, rejection. -2 Revolution.

अपावृत्त p. p. 1 (With abl.) Turned away from, averted, reversed, repelled, driven back, defeated; क्यं दक्याम्यपावृत्तां परेरिव इतां चम्म् Rām. 2.12.64. -2 (Actively used) Dismissing, scorning, rejecting with contempt; प्रतिम्रहादपावृत्तः सन्तृष्टो येन केन चित् Mb. -तम् 1 Rolling on the ground (of a horse). -2 Moving aside (a war manouvre); परावृत्तमपावृत्तमपद्गतमपद्गतमपद्गतमपद्गतम

अपाइया Not a large number of snares, i. e. a few snares; ययतोश्वातद्धे P. VI. 2. 156. Sk.

अपाश्चि 1 U. 1 To resort to, betake oneself to; परस्परं केचिदपाश्चयन्ते Ram. -2 To use, practise, employ; आहार-मनपाश्चित्य शरीरस्थेब धारणम् Mb. -3 To rest on, lie on (intrans.).

अपाश्रय a. Without support or refuge, helpless. —यः 1 Refuge, recourse, that to which recourse is had for refuge; कर्णे कृतापाश्रयः Ve. 5. 1. —2 An awning or canopy spread over a courtyard. —3 Head; त्वदङ्कापाश्रयां ताम् Dk. 34, 69.

sunisa p. p. 1 (Passively used) (a) Restored to (b) Girt round, fastened. (c) Inhabited by. -2 (Actively used) Resting or reposing on, resorting to, entering on or into, being in or under.

अपाष्टिः f. Ved. The heel.

अपाष्टः [स्था-कः; सस्य षत्वम्] Ved. The barb or point of an arrow. - हम् The remainder of the Soma plant after it has been pressed out; वर्ष barbed.

अपास [अप्-अस्] 4 P. 1(a) To throw or fling away, cast away or off, leave, keep or put aside, reject, discard (opinion also); सारं ततो प्राह्ममणस्य फल्गु Pt. 1.5; किमिल्यणस्याभरणानि योवने घृतं त्वया वार्धकशोभि वल्कलम् Ku.5.44; निरस्तगाम्भीर्यमणस्युष्णकम् Si. 1.55; इत्यादीनामणि काव्यलक्षणत्वम-पास्तम् S. D. rejected, discarded. (b) To leave, abandon, desert, quit, retire or withdraw from; यदि समरमणस्य नास्ति मृत्योभयम् Ve. 3.5. -2 To scare, disperse, drive away; अपास्य चास्य यन्तारम् Mb. -3 To leave behind, leave in a deserted condition; to disregard, take no notice of, condemn.

अपासनम् 1 Throwing away, discarding. -2 Quitting. -3 Killing.